

Na te tematy można rozmawiać z dzieckiem

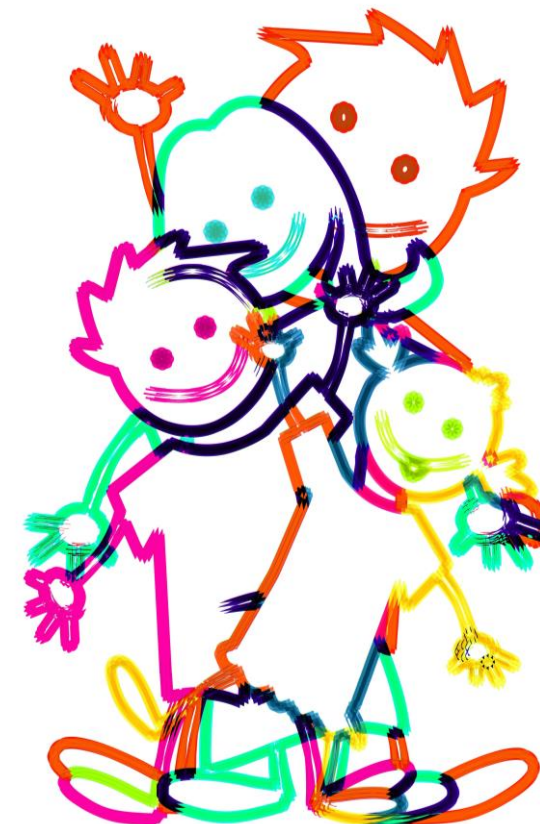
- Jak wygląda codzienne życie w zakładzie karnym?
- Co dzisiaj robiłaś/robiłeś? Co jest do jedzenia?
- Jak wygląda cela więzienna?
- Co tam robisz i jakie przedmioty tam się znajdują?
- Czego dzieci doświadczyły w przedszkolu lub w szkole?
- Pytania do dziecka: co dzisiaj jadłeś? czy bawiłeś się z przyjaciółmi?
- Jak wygląda życie na zewnątrz?
- Jakie masz do mnie pytania?
- Co musimy jeszcze wspólnie omówić?

W razie dodatkowych pytań dotyczących wizyty dziecka, można skontaktować się z pracownikami socjalnymi na oddziale i/lub z pracownikami organizacji pozarządowych.

Można z nimi omówić pytania, wątpliwości i pomysły na wizytę. Dla starszych dzieci można na przykład przygotować tematy rozmów obejmujące środowisko, w którym żyją. Nawet jeśli wizyta przebiegła inaczej niż się Państwo spodziewali, można o tym porozmawiać, aby być lepiej przygotowanym na następny raz.

Można również omówić podstawowe kwestie dotyczące relacji z dzieckiem.

Niektóre zakłady karne mają specjalne oferty, na przykład nadzorowane sesje zabaw więźniów z ich dziećmi. Proszę się dowiedzieć, co jest oferowane w zakładzie karnym, w którym się przebywa.

BERLIN

Senatsverwaltung für Justiz,
Vielfalt und
Antidiskriminierung

Text und Gestaltung: IBI gGmbH
Entstanden im Arbeitskreis Kinder und
Familie von Inhaftierten des
Netzwerks Integration von
Inhaftierten und Haftentlassenen
im Auftrag der SenJustVA
Bild Titel: geralt/pixabay.com
Bild Seite 2: prawny/pixabay.com

©SenJustVA
Stand 07/2022

INFORMACJE DLA RODZICÓW BĘDĄCYCH W ZAKŁADZIE KARNYM

Jak utrzymać kontakt ze
swoimi dziećmi

BERLIN

Jeżeli ma się dzieci

Jeśli jest się aresztowanym i ma się dzieci, to krewni "na wolności" zazwyczaj znajdują się w nowej i nieznannej sytuacji, co również może być trudne.

Każde dziecko jest inne i każda sytuacja rodzinna jest inna. Dlatego każde dziecko i każdy rodzic muszą znaleźć swój własny sposób na poradzenie sobie z nową sytuacją, jaką jest pozbawienie wolności.

Dzieci są w różnym wieku i każde reaguje indywidualnie - dlatego należy reagować na dziecko lub dzieci osobiście. To czasami działa dobrze, a czasami nie tak dobrze i może być czasami frustrujące.

Ważne jest, aby pozwolić sobie na różnorodne uczucia, które pojawiają się u Państwa i dziecka.

Utrzymanie kontaktu

Nawet jeśli zwyczajowe kontakty z dzieckiem zostaną przerwane z powodu pozbawienia wolności, można nadal dziecko wspierać.

Proszę nawiązać kontakt pisząc listy lub rozmawiając przez telefon. Im dzieci są młodsze, tym ten kontakt powinien być krótszy i bardziej regularny.

Proszę pokazać swojemu dziecku lub dzieciom, że o nich się myśli.

Nawet jeśli Państwa dziecko nie może lub nie chce długo rozmawiać przez telefon, lub jeśli nie można wspólnie znaleźć dobrego tematu rozmowy, można pokazać mu, że się myśli o nim, dzwoniąc regularnie. Pomocne jest posiadanie stałego, regularnego terminu, którego niezawodnie dotrzymuje się.

Nawet jeśli jest to trudne: proszę odpowiadać na pytania swoich dzieci delikatnie, ale jasno i bez szukania wymówek. Proszę powiedzieć im również o

swoim codziennym życiu. To pomaga dzieciom lepiej wyobrazić sobie, gdzie się jest i jak się sobie radzi.

Proszę pokazać, że można zapytać o wszystko. To pomoże im lepiej zrozumieć sytuację. Proszę również pamiętać, że dzieci czasami obwiniają siebie za zaistniałą sytuację - dlatego proszę powiedzieć dziecku, że to nie jest jego wina.

Proszę nie obiecywać swoim dzieciom niczego, czego nie można dotrzymać. Jeśli więc nie wie się na pewno, że można wyjść na przepustkę lub zostanie się zwolniony, to też proszę tego nie obiecać, bo inaczej bardzo rozczaruje się swoje dzieci.

Jak dzieci reagują

Każde dziecko inaczej reaguje na nową sytuację i każda sytuacja rodzinna jest inna. Zachowania i uczucia różnią się u wszystkich ludzi i powinny być odbierane z wyczuciem. Reakcje dzieci mogą też zmieniać się w czasie.

Niektóre dzieci reagują agresywnie, inne wycofują się, a jeszcze inne zachowują się tak jak zawsze. Wiele dzieci czuje się winnych, ponieważ odnoszą sytuację do siebie i wierzą, że to one są winne. Niektórzy milczą na temat uwięzienia rodzica i w ogóle nie chcą o tym rozmawiać.

Młodsze dzieci nie rozumieją na początku, dlaczego rodzica po prostu już nie ma i nie mogą zadzwonić. Starsze dzieci często się wstydzą, niektóre też milczą o tym, co się stało. Niektóre dzieci potrafią wyrazić swój smutek i złość, inne zamykają się w sobie. Niektóre dzieci nie chcą odwiedzin, inne chcą dużo z rodzicem rozmawiać, a nawet rozmawiać przez telefon.

Jak można zorganizować odwiedziny?

Kiedy Twoje dziecko przychodzi na wizytę, zazwyczaj przychodzi z towarzyszącą mu osobą dorosłą. W niektórych zakładach karnych zdarzają się wyjątki, np. sesja zabaw bez opieki w zakładzie karnym dla kobiet.

Kiedy po raz pierwszy odwiedzą Cię dzieci, zastanów się, jak to spotkanie odczuwają dzieci. Nawet jeśli możesz mieć wiele spraw organizacyjnych do omówienia z ich krewnymi, powinien być czas na zwrócenie się do dzieci. Być może pierwszą wizytę można odbyć samemu lub wcześniej wyjaśnić pilne kwestie.

Jeśli dziecko jest obecne, poświęć czas, aby odpowiedzieć mu na pytania i porozmawiać lub bawić się z nim, w zależności od jego wieku.

